

Mnohí neveria v zmŕtvychvstanie Krista. Považujú ho iba za halucinácie apoštolov, ktorí si všetko vymysleli, pretože boli veľmi smutní a skleslí zo smrti svojho majstra a z nevyplnených túžob po jeho kráľovstve, o ktorom toľko rozprával. Nuž a aby všetko tak povediac zamietli pod koberec, začali hovoriť, že to kráľovstvo to Ježiš u určite myslel také iné napríklad duchovné kráľovstvo a Ježiš normálne ožil, ale už v takom inom tele, ktoré mohlo prechádzať cez zatvorené dvere, mohol sa zrazu vypariť a zmiznúť a videli ho iba vyvolení, nie všetci ľudia. Jednoducho z dobrého človeka Ježiša apoštoli svojimi túžbami vytvorili sci-fi fantazijného supermena v nejakom novom duchovnom svete.

No a z celého toho chaosu nakoniec vznikol celý dômyselný demagogický systém, ktorým začali apoštoli a ich nasledovníci prakticky celé ľudstvo týrať, hlavne tou smiešnou náukou o nejakom hriechu a zatratení, ktorého sa báli všetky národy v stredoveku. Kvôli tomuto strachu ľudia zmanipulovaní cirkvou a jej učením boli ochotní urobiť čokoľvek, len aby sa vyhli zatrateniu, aby ich duša nakoniec prišla do neba. Nuž celkom dobre a ostrovtipne premyslené, len ako to tí apoštoli – jednoduchí rybári všetko dopredu premysleli, že to celé funguje už dosť dlho...? Boli to ale šikovné hlavičky!

Nuž aj takto sa dá pozerať na situáciu, ktorá nastala po smrti Krista. Aj takéto všelijaké sprisahanecké teórie môže človek povymýšľať, len aby zakryl a kdesi zatlačil neustále

opakujúcu sa otázku: „A čo ak je to všetko pravda? Čo ak ten Kristus naozaj vstal zmŕtvych a naozaj ten Boh existuje, aj hriech, aj diabol, aj zatratenie a nebo? Čo ak? Neustála neistota privedie niektorých do šialenstva, iných do absolútnej apatie, iných vŕzenie do rôznych závislostí a niektorých privedie k viere... Pretože nikto nikomu nedá dostatočný počet 100%-ných dôkazov o Ježišovom zmŕtvychvstaní. Nikto z ľudí totiž nebol prítomný pri vzkriesení Ježiša v hrobe. Jediní svedkovia prázdneho hrobu prípadne anjelov a samotného Ježiša boli vojaci, ženy a apoštoli. Ani v tomto článku teda nemám v úmysle podať vám 100%-né dôkazy. Všetko to bude iba snaha poukázať na rozporuplnosť tvrdení, ktoré tvrdia, že Kristus nezomrel a nevstal zmŕtvych.

Skúsme odhrýzať sústa jedno po druhom. Na začiatku sa pozrieme na to, prečo je určite isté, že Ježiš skutočne zomrel, pretože niektorí hovoria, že Kristus na kríži neumrel naozaj, len zdanlivo, že v tej špongii, ktorú mu vojaci podali k ústam bola nejaká špeciálna látka, ktorá spôsobila, že Ježiš iba vyzeral ako mŕtvy a neskôr, keď už prestala vplývať na jeho telo, sa Ježiš prebral a s pomocou apoštolov utiekol niekam až do Indie, kde sa oženil, mal veľa detí, urobil množstvo zázrakov a nakoniec zomrel a tam ho aj pochovali.

Dôkazy smrti nám podávajú samotné udalosti opísané vo Sv. Písme: „No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda.“ (Jn 19, 33-34) V prvom rade si treba uvedomiť, že rímski vojaci po mnohých storočiach zdokonalili nielen spôsoby mučenia (viď len dômyselné bičovanie, ktorým človeka spokojne ubíchovali k smrti), ale aj spôsoby, ako človeka usmrtiť tak, aby do svojej smrti ešte stihol veľmi dlho trpieť a určite nakoniec zomrel. Vo všetkom sa Rimania opierali o svoje znalosti ľudského tela. Mali to jednoducho veľmi dobre premyslené. Ved' už niekoľko storočí úspešne trestali najväčších zločincov rôznymi spôsobmi a aspoň trochu naháňali strach rôznym agresorom. Rímsky vojak bol jednoducho dostatočne skúsený a vzdelaný, aby zasadil odsúdenému isto-istý smrteľný úder napríklad do srdca, alebo do nôh a rúk, ako to bolo u odsúdencov z jednej a druhej strany Ježiša, ktorí ešte boli živí. Aby isto-iste zomreli, roztrieštili im niečím ako starovekou bejzboľkou ruky a nohy tak, aby umreli buď na šok z tejto bolesti, alebo od zadusenía sa, keďže sa už nemohli vzoprieť na polámané nohy a nadýchnuť sa do stlačených pľúc. Tento úkon (crurifragium) bol v tej dobe veľmi známy a opisujú ho takí rímski autori ako Seneca, Ammianus Marcellinus i Plautus. Fraktúra nôh vyvolala takmer okamžitú smrť. Jednoducho vedeli z dlhodobej skúsenosti, čo urobiť, aby odsúdenci isto-iste zomreli. Presvedčiť sa o smrti odsúdencia teda u rímskeho vojaka neznamenal „štuchnúť“ odsúdencia trošku svojou kopijou, aby vyšla krvička a tak byť už presvedčený, že je mŕtvy, ako to tvrdil o Ježišovi jeden veľmi smiešny chlapík niekde na internete. To by som nazval hrubé vysmievanie sa z rímskych vojakov.

Presvedčiť sa o smrti odsúdencia znamenalo u rímskeho vojaka jednoducho usmrtiť odsúdencia tak, aby bola 100%-ná istota, že ani ožiť, ani prežiť jednoducho šancu mať nebude. To teda

Dôkazy smrti a zmŕtvychvstania Krista - 1 - Smrť Ježiša

Napísal Balek Robert

Utorok, 06 Apríl 2010 14:52

znamenal aj v Ježišovom prípade, keď mu rímsky vojak prerazil prakticky celú hrud' a zároveň aj srdce. To, že vyšla nielen krv, ale aj voda, znamenala pre rímskeho vojaka 100%-nú informáciu nielen o momentálnej smrti Ježiša ale aj o jeho smrti, ktorá nastala podstatne skôr ako pri tomto prebodnutí kopijou. Prečo? Voda, ktorá vyšla nebola totiž tak úplne čistá voda. Ak sa na to spýtate akejkol'vek zdravotnej sestry, ktorá vám berie krv, povie vám, že ak krv necháte určitý čas v skúmavke stáť bez toho, aby ste ju premiešavali, nastane tzv. sedimentácia – ťažšie červené krvinky sa usadia na dne skúmavky a vytlačia nad seba všetky ostatné súčasti našej krvi – krvnú plazmu, ktorá je priesvitná s nažltnutou farbou a z 91% ju tvorí voda. V Ježišovi sa iným spôsobom vziať voda nemohla. Nikto mu ju piť nedával už niekoľko hodín. Ak by Ježiš ešte stále žil, srdce by krv stále pumpovalo do celého tela, a teda voda – krvná plazma by sa nemala ako oddeliť od červených krviniek – z rany by striekala veľkým prúdom iba krv. Keďže z rany vystiekla najprv krv a potom voda, dosvedčuje to práve o tom, že nastala sedimentácia krvi, to znamená, že krv už neprúdila po celom tele, ale dlhší čas stála na mieste. Ako a kde tam ale tá sedimentácia krvi nastala? Po veľkej strate krvi pri bičovaní a z rán pri ukrižovaní, srdce totiž ako divé podporované mozgom pumpovalo do tela rýchlejšie a rýchlejšie čoraz hustejšiu krv, tlak narástol do takej miery, že nastalo pravdepodobne niekoľko infarktov a srdce sa jednoducho roztrhlo – prasklo a keďže je naše srdce ukryté v osrdcovníku - trojvrstvovom ochrannom vaku zo spojivového tkaniva, ktorý naše srdce chráni, všetka krv sa Ježišovi z roztrhnutého srdca vyliala do osrdcovníka. Táto blana okolo srdca je veľmi silná. Má za úlohu chrániť srdce od vonkajších otrasov a takisto držať srdce pohromade a nedovoliť mu priveľmi sa naplniť krvou. Preto táto blana vydržala nápor krvi, ktorý sa vylial zo srdca. No a v tejto blane okolo srdca stála krv už hodnú chvíľu – dostatočnú na to, aby krv sedimentovala. Keď potom vojak prebodol zo spodu celú hrud' Ježiša aj so srdcom, presekol vlastne túto silnú blanu osrdcovníka a z neho sa vtedy vyliala najprv krv a potom „voda“ – krvná priesvitná plazma. Keďže vojaci veľmi dobre poznali tento znak – už nejednen raz sa také niečo stalo či už počas ubičovania niekoho k smrti alebo ukrižovania, či iných spôsobov mučenia. Ak by totiž vojak nedostal rukolapný dôkaz toho, že nenastala ešte smrť, určite by urobil niečo ďalšie, čím by zaručene Kristus zomrel.

Máme tu teda oficiálnou autoritou – rímskou vládou na čele s Pilátom – potvrdené, že Ježiša vojaci usmrtili – teda nie, že potvrdili, že nejako zomrel, nevediac ako, ale sami vlastnými rukami prebodli srdce a vytiekla všetka krv aj voda ako sme už spomínali. Ak by aj Ježiš nezomrel pred prebodnutím, po ňom by mu z celého tela vytiekla všetka krv a prebodnuté srdce už nijakým spôsobom neoživíš, čo ako by si sa snažil – a vtedy nejaké možnosti chirurgického zákroku akéhosi zošívania srdca ani transplantácie krvi neexistovali, takže vďaka rímskym vojakom a ich dôslednosti si môžeme byť na 100% istí, že Ježiš na kríži zomrel. Nevieť si predstaviť, ako Mária na nemocničnom lôžku zašívá Ježišovi srdce a Ján s ostatnými apoštolmi darujú Ježišovi spoločne 5 litrov krvi, ktorú úplne stratil pri ukrižovaní a prebodnutí. Je to jednoducho smiešne myslieť si, že Ježiš prežil ukrižovanie – je to nemožné. Ak to niekto chce tvrdiť, nech podá jasné protidôkazy k tým, ktoré som teraz predostrel – myslím, že to bude veľmi obtiažne.

Dôkazy smrti a zmŕtvychvstania Krista - 1 - Smrť Ježiša

Napísal Balek Robert

Utorok, 06 Apríl 2010 14:52

Okrem tohto zaručeného dôkazu Ježišovej smrti prichádza ešte ďalší. Po smrti totiž Ježiša umyli, očistili a nabalzamovali. Sv. Písmo nám hovorí, že Nikodém priniesol 100 libier myrhy spolu s aloou. V prepočte to bolo asi 33 kg masti. Len veľmi malý kúsok tejto masti veľmi silno voňal, až zadúšajúco a bol veľmi drahý. Nevie si predstaviť, koľko museli stáť viac ako tri desaťlitrové vedrá takéhoto oleja a koľko silnej vône z toho množstva sa muselo stále uvoľňovať do ovzdušia. Nuž treba vyzdvihnúť Nikodémovu šľachetnosť, ktorý v tomto prípade nepočítal ani nešetril. Ježišovo telo bolo po umytí a pomazaní týmto množstvom masti, zabalené do plachty a zavinuté do bieleho plátna, ako bolo u židov zvykom pochovávať. Na látke nemohli byť nijaké ozdoby. Na tele mŕtveho museli byť najmenej tri rozdielne kusy látky. Presný spôsob ovinutia tela nie je známy. Podľa Josh McDowella bolo telo ovíjané plátnom, počnúc od nôh a medzi zvoje sa vkladala masť, a tak sa telo ovinulo až po pazuchy. Ramená sa vynechali a postupovalo sa až po šiju. Osobitným plátnom sa ovíjala hlava. Ján Chryzostom v 4. storočí po Kr. písal: „Myrha, ktorá sa používala, bola substancia priliehajúca k telu tak mocne, že pohrebné plátno bolo následne po zabalzamovaní ťažko stiahnuť z tela. Sám nebožtík takto ovinutý nemal šancu sa dostať z takéhoto ovinutia von (spomeňte si na Lazara – Ježiš im prikázal, aby ho rozviazali – on sám si nemohol pomôcť – Lazar však už bol 4 dni v hrobe a toľko masti si Mária a Marta dovoliť nemohli, veď hrob aj tak patrične zapáchal od rozkladu, keď ho na príkaz Ježiša otvorili). Ak sa teda Ježiš úplne vycedený z krvi, so srdcom roztrhnutým a prebodnutým kopijou rímskeho vojaka ešte nejakou zaujímavou náhodou prebudil a chcel žiť, nemal v hrobe už nijakú šancu – z ovinutia sa nedostal a hlava pevne ovinutá v šatkách nabalzamovaných 33-kg silno voňajúcej masti ho isto-iste udusili. Mýlia sa teda aj tí, ktorí si predstavujú zmŕtvychvstanie Ježiša tak, že Ježiš zrazu ožil, postavil sa a začal sa rozväzovať a tak sa zapotený konečne dostal z plátna a šatiek, ktoré pekne poukladal vedľa seba a odvaliac kameň víťazne vyšiel z hrobu von. Muselo to byť úplne inak. Ako? To sa dozvieme už o chvíľu v pokračovaní o dôkazoch vzkriesenia...